Μια τρίχα απ’τα μαλλάκια σου τα μάτια μου θα ράψω
κι όρκο θα κάνω στο θεό άλλη να μη κοιτάξω

Στη γέμιση του φεγγαριού μου κάνανε τα μάγια
κι ούτε γιατρός με γιάτρεψε όυτε ο παπάς με τ’ άγια

Μιας χήρας έδωσα φιλί και μου ‘πε έλα τη Πέφτη
και γω πήγα Παρασκευή και μου πε φύγε ψεύτη

Μια χήρα με μικρό παιδί θα πιάσω φιλενάδα
για να χαιδεύω το μικρό και να φιλώ τη μάνα

Μικρή μικρή σ’ αγάπησα μεγάλη δε σε πήρα
όμως θα ‘ρθει ένας καιρός που θα σε πάρω χήρα

Εγώ κρασί δεν έπινα ρακί για να μεθύσω
τώρα τα πίνω και τα δυο για να σ’ αλησμονήσω

Σου στέλνω χαιρετίσματα σε μήλο δαγκωμένο
και μέσα στη δαγκωματιά σου ‘χω φιλι κρυμμένο

Σου στέλνω μήλο απ’τη μηλιά σου στέλνω και κυδώνι
και συ μου τ’ανταπέδωκες με μια τσουκνίδα μόνη

Μωρή καρδιά του κερατά ότι κι αν δεις ζηλεύεις
από σεβντά μαράζωσες πάλι σεβντά γυρεύεις

Τα τραγούδια του σεβντά τα λέν’ οι πικραμένοι
θέλουν να βγάλουν το πικρό και το πικρό δε βγαίνει

Τι να την κάνω μια καρδιά ήθελα να ‘χω κι άλλη
τη μια να έχω για σεβντά την άλλη για το χάλι

Τι τα φυλάς τα νιάτα σου στο χάρο θα τα δώσεις
έλα να τα γλεντήσουμε πρωτού το μετανιώσεις

Της παντρεμένης το φιλί του κοριτσιού το νάζι
Της χήρας το περπάτημα μες την καρδιά με σφάζει

Καρσί τα παραθύρια μας καρσί τα μπουχαριά μας
Έλα να σμίξουμε τα δυο να σκάσει η γειτονιά μας

Μπαντίδος εγεννήθηκα μπαντίδος θα πεθάνω
Τα πεντακόσια που χρωστώ χιλιάδες θα τα κάνω

Εγώ είμαι μαύρος κι άσχημος δεν αγαπώ κυράδες
μον' αγαπώ μελαχρινές που χουν τις νοστιμάδες

Εμένα η μάνα μ' έστειλε να μάσω μανουσάκια
να μάσω και γαρίφαλα να σπείρω στα σοκάκια

Εμένα η μάνα μου λεγε πάντα παρήγγελνε μου
όπου τις δεις τις όμορφες αγάπα τες υιέ μου

Τριανταφυλλένια μάγουλα και μάτια μενεξέδες
για σένα γλυκοκελαηδούν τ’ αηδόνια στους μπαξέδες

Τα μαύρα μάτια την αυγή δεν πρέπει να κοιμούνται
μον πρέπει ν’ αγκαλιάζονται και να γλυκοφιλιούνται

Για μαύρα μάτια καίγομαι για καστανά πεθαίνω
για αυτά τα καταγάλανα σκίζω τη γη και μπαίνω

Αγάλια αγάλια γίνεται η αγουρίδα μέλι
αγάλια με αγάπησε και τώρα δε με θέλει

Αγάπα με να σ’αγαπώ θέλε με να σε θέλω
γιατί θα ‘ρθει ένας καιρός να θες και να μη θέλω

Σέ Αγαπώ ώς άγαπα τρυγόνα τό τρυγόνι
ώς Αγαπδ ό ναυαγός τό ξύλο πού τόν σώνει

Σέ Αγαπώ, ω φίλη μου,σέ Αγαπά) τοσοΰτον,
όσον ποτέ φιλάργυρος ήγάπησεν τόν πλούτον

Οπως τό πικραμύγδαλο πού πικροφέρει λ ίγο ,
έ τ σ 'ε ίν α ι τά χειλάκια σου όταν υου λέν’νά φύγω

Ολα τέ φύλλα τής καρδιας τέ εχω μοιρασμένα,
μέ τήν καρδιέ μου τής καρδιας,τήν κρέτησα για σένα

Στους κάμπους αναστέναξα και τα βουνά ραίσαν
οι βρύσες εξεράθηκαν κι οι ποταμοί σταθήκαν

Στους κάμπους αναστέναξα και βγήκαν δυο λουλούδια
το ‘να η αγάπη μου η παλιά και τ’αλλο η καινούρια

Συγχρόνως απελπίζομαι συγχρόνως και ελπίζω
όσακις του προσώπου σου τα κάλλη ατενίζω

Μαύρα μου μάτια και γλυκά φονιάδες του κορμιού μου
στ’ ορκίζομαι στην παναγιά δεν έχω αλλού το νου μου

Εσύ με ξέρεις π’ αγαπώ τι με ρωτάς που πάω
πάω γι’ αθάνατο νερό να πιω να μην πεθάνω

Τραγούδια έχω να σου πω ένα σακί γιομάτο
αν κάτσω όλα και τα πω με πέρνει τ’ αλλο το Σαββάτο